

na morju, lěz űebű niűi űoű huglědaű. Ale podermo, űedna tam űeběűcho. A taű űe naűlědku poműűli, űnaű jo byű to pogrűm, zoű űom měű űa űagaűe űanunow. — A taű űe domoj roűchűűteű.

Ale teű domach űenamaka Robiűson měra, pűcheto jomu űtojaűcho űoű pűched wozűma. Won űěűcho togodla űaűej na goru a glědaűcho podűajűűcho, ale teű tam niű űehupűta. We lutnem űeměre gnaűcho na drugu goru, űoű by mogaű podwjazor glědaűch. Lěbda běűcho tam dognaű, — lubűchy Bog, zo tam wiűi! tam űtoű űoű, a to pűcharűwe welika! — Maűűne, ako by leűcheű, chwataűcho něto domoj, weűe űwojo űamofcűidűo, űawoűa na űětkka: Wonű tud űu! chwataű a pojű! a gnaűcho pűchěz. űětkko űe myűlaűcho, aű űu tud űiwe luűe, űapi űwoje bronű a gnaűcho űa Robiűsonom.

Skoro űtyri goűiny mějaűűteű gnaűch, něűli na moűűki bróg dognaűűteű, űoű űoű űtojaűcho, a aűle tud űgonű űětkko, zoűdla űteű taű gnaűej. Robiűson poűaűowaűcho jomu űoű na morju űtojezu, potom űe űwjaűelűm űmjaűcho, űtoűaűcho a rejowaűcho, poűchűaűcho űětkka a űaűcho: Něto pojěűomeű do Europű, do Hamburga! Tam bűoűűch wiűeűch, űaű dere űe luűe űűwe, űaű welike wjaűe tware! Take a űchake druge hulizo- waűcho Robiűson, a űamozűaűcho űchűűnu rědnofcű we Hamburgu doűcű huchwalűűch. A hűűchcűi dűuűűo by taű powědaű, gab űe űedoműűliű, aű dej űoűniűam něűake űname daűch, ab jogo űe űobu wűeli. Won togdla ű zeűeju űchűju woűaűcho, ale niűt űe űepoűaűa. Něto deűaűcho űětkko hogenű naporafch a